

A Müegyetem a mérnökképzés szempontjából itéli meg első sorban
a Közgazdaságtudományi Kar szakosztályainak bekapcsolását.

J

Amidőn a Vallás-és Közoktatásügyi Miniszter Ur a fusio gondolatát felvetette, a Müegyetem kijelentette, hogy komolyan kíván a kérdéssel foglalkozni, mert "Közgazdasági Osztályának fejlesztése kell, hogy gondoskodásának tárgya legyen". De rögtön kijelentette, hogy "nem kisebb mértékben kötelessége az is, hogy igyekezzék megóvni a Müegyetemet az olyan természetű egybevonástól, amely nem volna összeegyeztethető az egységes történelmi fejlődés során kialakult mai Müegyetemnek szellemével és amely mint idogonszerű, erőszakos reform veszélyeztetné a Müegyetemnek mindenkitől elismert sikeres munkáját".

Ebben különböz a Müegyetemnek tökéletesen igazsága van. A tárgyalások során magának is azon nézetem alakult ki, hogy a fusio a Müegyetem mindenkitől elismert, kitűnő strukturáját és sikeres munkáját veszélyeztetné. Mert ha a Közgazdaságtudományi Facultást úgy akarjuk a Müegyetemmel egybeolvasztani, hogy azokat a célokat is szolgálja, amelyek miatt a gazdasági és közigazgatási körök közvéleménye évtizedek óta kívánta és amelyek megvalósítása céljából alapított, akkor ez csak a Müegyetem strukturájának megváltoztatásával vihető keresztül. Ez pedig, azt hiszem kár lenne.

De éppolyan kár lenne ezeket a célokat elhanyagolni azért, hogy a Közgazdaságtudományi Kar csupán megszüntetettéssék és a Müegyetem strukturája érintetlenül maradjon.

Hogy a Müegyetem is így látja a helyzetet, annak bizonyossága az a kijelentés, hogy: "Ha a Budapesti Közgazdaságtudományi Kar-nak a József-Müegyetemmel való egybevonásáról van szó, ez alatt semmiképpen sem érthetjük az egész közgazdaságtudományi kar-nak a maga egészében való, vagyis szervezetiének, berendezésének, mai működési

körének változatlan megtartásával történő áttolását a Műgyetemhez, vagyis a mai egyetemi közgazdasági karnak a Műgyetem szárnyai alá való elhelyezését, mert ez ily módon idegen test maradna a Műgyetem szervezetében, amely nem kapcsolódnék be a Műgyetem vérkeringésébe, amely részben a Műgyetemtől egészen távolálló feladatokat hajtana végre, úgy hogy az ilyen egybevonás esetében a jövő műgyeteme csupán laza összefogása volna két heterogen alkatrésznek, a régi technikai főiskolának és a mai egyetemi közgazdaságtudományi Karnak".

A fentiekhez hozzáfűzi a Műgyetem, hogy " A Közgazdaságtudományi Karnak a Műgyetemmél való egybevonása számunkra csakis azt jelentheti, hogy a Közgazdasági Karnak azon intézményei és alkatelei vehetők át csupán, amelyek az egység fogalmának és tartalmának kibővítésével átültethetők a Műgyetemnek a saját régi szellemének megfelelően átalakítandó szervezetébe azzal a biztos kilátással, hogy azok onnok rövidesen a vérkeringéstől áthatótt részeivé válnak és hogy nem olvashatók bele a Műgyetembe a Közgazdaságtudományi Karnak azon intézményei, amelyek feladatkörüknek a mai Műgyetemtől távolálló, vagy elütő jellegzetessége miatt egészséges szervei közösségbe sohasem hozhatók".

"Ami a közigazgatási szakosztály illeti, az ezen előadó tanárok tulnyomó részének tanszékei olyan természetűek, hogy ezeknek a Műgyetemre való átvitele pusztán a mai Műgyetem jövőbeli működésének szempontjából is indokoltnak tekinthető, mert ily módon a legtermészetesebbben lesz megoldható a mai Műgyetem végleges új tanterv-reformjának az a köztös törekvése, hogy egyrészt a technikai osztályokon a mindenkori számára kötelező jogi és közgazdasági tárgyakat számban és terjedelemben szaporítsa, másrészt a közgazdasági osztályoknak mai hivatását, t. i. a technikai osztályok vagy más főiskolák végzettjei számára a jogi és közgazdasági továbbképzésnek megadását a mainál intenzívobb módon valósítsa meg."

" A mezőgazdasági szakosztálynak a Mügyotembe való mikénti bekapcsolását illetőleg megjegyezzük, hogy az általános mügyotomi szervezet célszerűségi okok miatt esotlog logelőnyösebben ugy volna keresztülvihető, hogy önálló osztály jellegének teljes épségben tartása mellett a belügyiratás tekintetében adminisztratív és vegyész-mérnöki osztállyal hozassék kapcsolatba, úgy, ahogy a mai Mügyotomen a mérnöki és építészeti osztály igazában véve két önálló osztálynak, a mérnököknek és az építészeknek adminisztratív összefogása és így a jövőben mezőgazdasági és vegyészeti osztály elnevezéssel két önálló osztály foglaltatnék belügyiratásilag össze, a mezőgazdasági és vegyész-mérnöki.

A Koroskedelmi szakosztályt a Mügyotom nem kívánja átvonni s azt mondja, hogy " itt a fennforgó viszonyoknak leggondosabb és legelőkiismeretesebb átvizsgálása után teljes határozottsággal arra az elutasító álláspontra kellett jutnunk, hogy az a szakosztály mai működésével és szervezotével semmiképen sem illeszthető be a kiépített Mügyotom keretébe, mert na az alapelgondolás összeférhetetlen a mügyotomi szellemmel." Különösen kifogásolja a Mügyotom, hogy a koroskedelmi szakosztályra koroskedelmi érettséggel is be lehet iratkozni.

Már pedig ez a dolog természetéből folyik és épen a koroskedelmi szakosztály működése emelte olyan színvonalra a koroskedelmi tanárképző intézetet, amely a koroskedelmi középiskolának is megauhatja a többi középiskolával teljesen egyforma niveaut. Formailag na sincs különbség, mert a koroskedelmi érettségit is nyolc évi középiskola után tesz le. Tartalmilag pedig ezen érettségi értéket illetőleg sincs nagyobb különbség közte és a gimnáziumok átlaga között, mint aminő az ország legjobb és legrosszabb gimnáziumai között van.

A Mügyotom azt ajánlja, hogy külön koroskedelmi főiskola állittassék fel és a Mügyotomhoz kapcsolot közügyiratási-közgazdasági szakosztály adjon koroskedelmi ismereteket azon hallgatóknak, akik

középiskolai érettségivel kívánnának ilyen tanulmányokat folytatni. Ez azt jelenti, hogy a Közgazdaságtudományi Kar egy része kimaradna a fusioból, abból önálló kereskedelmi főiskolát kellene létesíteni, ami -mint más helyt kifejtettem- jelentékeny költségtöbbletet okozna a jelenlegi állapottal szemben.

Hogy a Műegyetem a Közgazdaságtudományi Facultás bekapcsolását a mérnökképzés szempontjából nézi csupán, vagy elsősorban, ez kiviláglik egy, a tárgyalások során készült, bár csak első fogalmazásu és még megváltoztatható, de a felfogás illusztrálására megis alkalmas tantervből. Ezen tanterv szerint a mezőgazdasági szakosztály jelenlegi tantervéből kimaradnának a következő tantárgyak: szőlőművelés és borgazdaság, tejgazdaságtan, rét-és legelőművelés, erdőszot, kertészot, kereskedelmi üzemtan és számvitel, mezőgazdasági árukereskedelem, gazdasági jog, községpolitika, szövotkezoeti politika, állatonyesztési politika, gazdaságtörténet, pénzügyi jog, statisztika. Ezek helyett mint új tantárgyak állittatnának be a mezőgazdasági szakosztály tantervébe: építési enciklopédia, mennyiségi kémiai elemzések, motorkezoelési gyakorlat, kémiai technológia, élelmiszor-technológia, szocialpolitika. Itt most nem a tárgyak előadásának helyosságéről, vagy helytolonségéről van szó, de összeállitásuk mutatja a felfogás másféloségét.

Mutatja még az is, hogy a Műegyetem professorai reszéről a mezőgazdasági szakosztály bekapcsolását azért üdvözlik, mert a kulturmérnökök oddig Magyaróváron tettek egy idejét mult programm alapján egy vizsgát s ezt most a Műegyetemen tehetnék.

Ez az argumentum nem áll meg, mert amint Magyaróváron lotoszik, úgy lotohtik a Közgazdasági Facultás mezőgazdasági szakosztályán is.

Más argumentum az is, hogy a gépészmérnökök tanfolyamában specialisan mezőgazdasági gépészmérnököket is kívánnának kiképezni, a vegyész mérnököket pedig a mezőgazdasági szakosztályon intenzivebben tanítani a talaj-és élelmiszorvizsgálatokra stb. A legvilágosabban mutatja a sajátos mérnöki felfogást az, hogy a Műegyetem a mezőgazdasági szakosztályt a vegyész mérnökivel egy adminisztratív szorv, egy dekanátus alá akarja foglalni, tehát ezeket akarja szorosabban egymáshoz kapcsolni.